

Εἰς τὴν 10ην Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ θαυματουργοῦ

Εἰς τὸν ἑσπερινόν·

Δόξα·

Ἄγγέλου Βουδούρη

Τίχος Ἀ πα

Ἐθυ σας τω Θε ε ω θυ σι αν αι αι αι νε σε ε
ως ι ε δουρ γων τω δε σπο ο ο ο τη και αι
κτι στη η σου ως ι ε ζευς ε εν νο ο μω ω
ω τα α α α τος ου και του πα α α θους γε ε γο
να ας μι μη η της θε ε ο φρο ον χα α ρα α α λα
α α αμ πες σε αυ τον γαρ θυ σι αν εν προ σδε
κτον προ ο ο ση γα α γες τω δι α σε θυ
σι ι αν ε α αυ το ο ο ον τω θε ε ω και
πα α τρι ι προ σα α γα γο ο ο ον τι δι ο
συ να γα α αλ λη α αν τω εις ον ρα νι
ον ους σκη η νω ω ω σεις εν εκ κλη σι ι α

 Καταβάτης πάντα^q
 α των πρώτων ω ω το ο ο το ο ο καν ω πρε
 Καταβάτης πάντα^q
 σβε εν εις α δι α αλ λει ει ει πτως ι να ρυ σθω
 Καταβάτης πάντα^q
 με εν ο ορ γης και θλι ι ψε ε ως οι τι μων τες
 Καταβάτης πάντα^q
 σου την πα νε ορ το ον μνη η η μην και πο θω ω ζε ο ον
 Καταβάτης πάντα^q
 τι προ σκυ νου ου ουν τες τη ην σην κα α α α ραν
 Καταβάτης πάντα^q
 τα α πει ρα θα α α α α αν μα α τα βρυ υ υ
 Καταβάτης πάντα^q
 ου ου ου ου σαν και λοι μω δη η νο ο ο σον εκ πο
 Καταβάτης πάντα^q
 δω ω ων ποι οι ου ου ου με ε ε νην σω τη
 Καταβάτης πάντα^q
 ρι αν και α φε ε ε σιν η η μιν βρα α βευ ου ου
τη
 σα αν

Εἰς τὴν ἀρτοκλασίαν

Ὕχος ἡ Πα

Ἐν φραγμῷ νεόθεος Εν Κυρὶ ωπολεῖς τῆς Εἰλαλα α α
πρὸς καὶ σκιῷ τῇ σατε α α γαλ λο ο ο ο με ε
εναι τὴν καρδαν του με γα λο μαρ τυρος Χαρα λα α
αμ πους εν κολ ποις κα τε χουσαιωως θησα αν ρον βα
θυ ταλαν του και αν εξα α α α λει ει ει πτον
μεθων και η μειεις ο σηη με ε ε ραι α πο ρυ
ο μενοι οι οι εξ α αν της τα των ιι α α α
α σε ε αν ζει ει ει θρα της πα νω λους λοι μι ι
κης α παλ λατ το με θα α α νο ο ο σου ευ
χαριτων ου ουν τε ες θε ε ω τω κη δε μο νι
και Σωτηρι των ψυν χων και τω αν σω μα α α α
των η η μω ω ων

Τροπάριον

Ὕχος ἦ Δι

Ὕχος — οὐτοῦ — παῖδες —
Ως στυ λος α κλο νη τος της εκ κλη σι ας Χρι στου και
παῖδες — οὐτοῦ — παῖδες —
λυ χνος α ει φω τος της οι κου με νησ σο φε ε δει χθης Χα
παῖδες — οὐτοῦ — παῖδες —
ρα λαμ πες ε λαμ ψες εν τω κο σμω δι α του μαρ τυ
παῖδες — οὐτοῦ — παῖδες —
ρι ου ε λυ σας των ει δω λων την σκο το μαι ναν μα
παῖδες — οὐτοῦ — παῖδες —
καρ δι ο εν παρ οη σι α Χρι στω πρε σβεν ε σω
παῖδες —
θη ναι η μα ας

Εἰς τὸν ὄρθον Μετά τὸν Ν'. Ἰδιόμελον

Ὕχος ἡ πᾶ

Φα λα αγ γα θε ο στε ε φη φω το φα νου ου ουσ
μαρ τυ υ ρος υ περ χρι στου τυ θει ει σα α αν προ ο
θυ υ υ μως τον α γι ο λε κτον συ υ να α α
σπι ι σμον του ι ε ρο μα α α αρ τυ υ ρος χα α
ρα λα α α αμ πους φι λο μαρ τυ ρες δε εν τε
τι ι μη η η η σω ω ω ω μεν και την πα νι
ε ρον μην α αν του πνευ μα τι κω ω ως τε λε ε
σα α α αν τες προς αν τον βο η η η η σω ω
ω μεν της λοι μι κης α πει ει λης τον εν σε βο φρο
να λα ον σου ε λε εν θε ε ε ε ρω ω ω ω
σον και λυ υ υ τρω ω ω σον η η μας πα α
σης πε ε ρι στα σε ω ω ω ως